

Методичних рекомендаціях щодо проведення правової експертизи проектів нормативно-правових актів Міністерство юстиції України виокремило три стадії проведення правової експертизи: перша стадія – прийняття рішення про проведення правової експертизи; друга стадія – створення робочої групи, призначення її керівника, доведення до виконавців умов замовлення на проведення експертизи; та третя стадія – сам процес проведення правової експертизи проектів нормативно-правових актів, змістом якої є перевірка нормативно-правового акта на відповідність визначеному юридичному критерію якості з підготовкою висновку.

Список використаних джерел:

1. Бутенко В. О. Феноменологічні, методологічні та практичні основи правової експертизи юридичних документів: дис. ... канд. юр. наук: 12.00.01 / Бутенко Вадим Олексійович. – Київ, 2011. – 203 с.
2. Мінкова О. Г. Поняття і соціально-юридична природа експертизи нормативно-правових актів / О. Г. Мінкова // Право і суспільство. – 2015. – № 5. – С. 32-37.
3. Разуваев А. А. Экспертиза как средство повышения эффективности процесса правореализации (вопросы теории и практики): дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.01 / Разуваев Алексей Александрович. – Саратов, 2006. – 229 с.
4. Методичні рекомендації щодо проведення правової експертизи проектів НПА [Електронний ресурс]: схвалено постановою колегії Міністерства юстиції України від 21 лист. 2000 р. № 41. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=va041323-00>
5. Шишпаренок О. Н. Проблемы производства правовой экспертизы / О. Н. Шишпаренок // Академический юридический журнал. – 2010. – № 1(39). – С. 16 – 21.

ПРЕЗУМПЦІЯ НЕВИНУВАТОСТІ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЗАХИСТУ ПРАВ ОСОБИ

Музиченко Д. М.,

магістрант, кафедра правознавства, ПУЕТ;

науковий керівник – доц. Четвертак Д. Ю.

Сьогодні захист прав людини знаходиться на першому місці серед досліджень науковців у різних сферах. Загалом в кримінальному та кримінально-процесуальному праві України поняття презумпції

невинуватості давно посідає гідне та безпосередньо важливе місце серед правових інститутів.

Презумпція невинуватості відображає також право особи, яка формально обвинувачена у вчиненні кримінального правопорушення, на незалежний та безсторонній суд, оскільки принцип презумпції невинуватості є одним із елементів справедливого судового розгляду⁴. Крім того, дія цього принципу розповсюджується на весь кримінальний процес, незалежно від результатів розслідування, а не тільки на час судового розгляду. Таким чином, Європейський суд з прав людини (далі – Суд) намагався надати презумпції невинуватості певної універсальності в межах кримінально-процесуальної сфери.

Визначення поняття презумпції невинуватості закріплено в рішенні по справі *Minelli v. Switzerland*. У цій справі заявник скаржився на порушення презумпції невинуватості за п. 2 статті 6 Конвенції у зв'язку з тим, що національним судом заявнику було призначено сплатити судові витрати та компенсацію, не зважаючи на те, що кримінальне переслідування щодо нього було припинено зі сплином строку давності. Суд ухвалив, що: «без доведення попередньої вини обвинуваченого в порядку, встановленому законом, і зокрема, без надання обвинуваченому можливості скористатися правом на захист, судові рішення відносно нього породжує відчуття того, що обвинувачений є справді винним».

Унеможливлення притягнення до відповідальності невинуватих осіб, убезпечення людини від свавілля держави та обов'язку доводити перед нею свою невинуватість – ось мета презумпції невинуватості, яка є однією з основних засад дотримання прав людини у демократичному суспільстві.

Безумовно, потрібно розуміти що презумпція невинуватості є основним елементом в аспекті захисту прав особи, насамперед тому, що людина не повинна відповідати за ті діяння, яких вона не скоювала, сама суть презумпції являє собою припущення в тому, що особа не вчинила. В цивілізованому суспільстві з протиправні діяння повинні відповідати тільки ті, хто їх дійсно вчиняє, а практика на сьогодні показує, що існують випадки коли тільки через роки з'ясовується що особа насправді була непричетна до незаконного діяння і відповідала за те, чого не скоювала.

Презумпція невинуватості визначає правовий статус особи, яка притягувалась до кримінальної відповідальності, не тільки в кримінальному процесі, а й у всіх інших суспільних відносинах, у яких вона є суб'єктом. За відсутності обвинувального вироку суду, що набрав законної сили, за особою навіть у випадках, коли вона тримається під вартою, зберігаються виборчі, трудові й інші права і свободи людини та громадянина.

На підставі вищевикладеного можна зробити такі висновки:

1. Презумпція невинуватості обвинуваченого діє на всіх стадіях кримінального процесу.
2. Порухення права на захист розглядається як порушення презумпції невинуватості обвинуваченого.
3. Забороняється оголошувати обвинуваченого, будь-яку особу, яка притягується до кримінальної відповідальності, винуватим, ставитись до нього як до злочинця.
4. Підозри й обвинувачення в учиненні кримінального правопорушення можливі тільки до винесення остаточного рішення у справі, після постановлення виправдувального вироку вони недопустимі.
5. Тлумачення сумнівів на користь обвинуваченого є однією з форм реалізації презумпції

Список використаних джерел:

1. Аношина Н. Ю. Презумпція невинуватості в сенсі статі 6 конвенції про захист прав людини і основоположних свобод та практики європейського суду з прав людини [Електронний ресурс] / Наталя-Тереза Юрїївна Аношина // Міністерства юстиції України. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: https://minjust.gov.ua/m/str_7475.
2. Що таке торгівля людьми [Електронний ресурс] // ГО Ла Страда – Україна. – 2018. – Режим доступу до ресурсу: https://minjust.gov.ua/m/str_7475.

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРИНЦИПУ ПОДІЛУ ВЛАДИ ЯК ПРОТИДІЯ ЇЇ УЗУРПАЦІЇ

Бойко В. В.,

студент 1 курсу, кафедра правознавства, ПУЕТ

Актуальність даної теми полягає у тому, що маючи одну з найдемократичніших конституцій, наша країна зіштовхнулася з проблемою реалізації конституційних прав та свобод людини і громадянина, через недостатньо ефективний механізм системи стримувань і противаг. Недосконалість конституційних основ публічної влади в Україні виявляється у відносинах між Верховною Радою України та президентом., маючи при цьому цілий ряд проблем їхньої взаємодії.